

виждали до тогава. Тя заплашвала да залѣе цѣлата околностъ, да засипе съ пѣсѣкъ всички други кладенци и изпоплашенитѣ хора се опитвали да спратъ фонтана. Тѣ го покривали съ тежки стоманени плочи, но газъта разкъсвала стоманата като книга и хвърчала нагорѣ съ прѣжната дива сила. Опитвали се да затрупатъ кладенеца съ камъни, но тѣ изхвърквали обратно назадъ, издигали се на страшна височина, като бомби, хвърлени отъ нѣкакъвъ подземенъ топъ и като падали долу, разрушавали сгради и ранявали хора. Съ нищо не можело да се спре страшното изригване на газъта. Фонтанътъ работилъ два мѣсеца, като намалявалъ постепенно и чакъ тогава хората можали да го похлупватъ съ голѣми стоманени плочи. Всичко наоколо било засипано съ пѣсѣкъ и залѣто съ газъ . . . И вмѣсто да се обогати, ступанинътъ на фонтана съвсѣмъ се съсипалъ: той трѣбвало да заплати за всички загуби, причинени отъ страшното изригване на газъта.

Газъта тече отъ кладенцитѣ въ особени желѣзни резервуари или пѣкъ въ ями, стѣнитѣ на които сж обложени съ плочи; отъ тукъ по тръби тя се прѣпраща въ голѣми заводи (фабрики), където се прѣработва.

Прѣработването на суровата газъ е много сложна работа. Като се нагрѣе до нужната топлина, отъ нея се отдѣля най-напрѣдъ бензинъ. Като се нагрѣва повече и по-дълго врѣме, отъ суровата газъ се отдѣля газъ за освѣтление и разни други масла. При по-нататъшната обработка, отъ суровата газъ добиватъ различни масла за мазане машини и вазелинъ. Мжчно може да повѣрва човѣкъ, че вазелинътъ, който е тѣй чистъ, прозраченъ и безъ никаква миризма, произлиза отъ тѣй черната и вонеща сурова газъ.